

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Cons Art Engineering”,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Instituția Publică Agenția Servicii Publice împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Cons Art Engineering” privind repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 21 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 2rac-137/24
Nr. PIGD 2-20156930-01-2rac-25072024)*

Recursul vădit neîntemeiat, în temeiul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a acesteia.

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (A. Ciubotaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (I. Țurcan, A. Malii, V. Cotorobai)

29 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Cons Art Engineering”,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din

Diana Stănilă, *Președinte*,

Elena Croitor

Ion Munteanu, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 11 decembrie 2020, Instituția Publică Agenția Servicii Publice (în continuare IP Agenția Servicii Publice) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Cons Art Engineering” (în continuare „Cons Art Engineering” S.R.L.) privind repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a relatat că, la 25 aprilie 2018, în urma desfășurării procedurii de licitație publică din 19 aprilie 2018, a fost încheiat cu „Cons Art Engineering” S.R.L. contractul de achiziție a lucrărilor de reconstrucție a etajului II al imobilului situat pe str. ***** nr. ***, or. *****, în vederea amplasării în incinta acestuia a Centrului multifuncțional de prestare a serviciilor publice Cimișlia.

3. Subsecvent, a menționat că lucrările contractate au fost executate și recepționate, fapt confirmat prin procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor din 24 octombrie 2018.

4. Totodată, aceasta a invocat că, potrivit pct. 10.1–10.3 din contract, antreprenorul beneficia de o perioadă de garanție pentru lucrările executate, calculată de la data recepției finale, fiind obligat, pe durata acesteia, să remedieze pe cheltuiala proprie toate defecțiunile cauzate de nerespectarea obligațiilor contractuale, în urma notificării beneficiarului.

5. De asemenea, a susținut că, în conformitate cu pct. 11.1, 11.2 și 11.7 din contract, părțile răspund pentru propriile fapte, precum și pentru acțiunile reprezentanților și ale persoanelor antrenate în executarea obligațiilor contractuale, antreprenorul fiind obligat să repare prejudiciile cauzate prin deteriorarea drumurilor de acces, a rețelelor de utilități ori a terenurilor limitrofe și să răspundă pentru calitatea materialelor utilizate la executarea lucrărilor, inclusiv pentru eventualele vicii ascunse ale acestora.

6. Reclamanta a invocat că, potrivit pct. 7.7 din contract, antreprenorul a garantat că, la data recepției, lucrările executate posedă calitățile stipulate în contract, corespund reglementărilor tehnice în vigoare și nu sunt afectate de vicii care ar diminua valoarea ori posibilitatea de utilizare a acestora în condiții normale de exploatare. În acest context, a arătat că, în noaptea de 9 spre 10 decembrie 2019, în incinta Centrului multifuncțional de prestare a serviciilor publice Cimișlia a fost depistată o scurgere de apă cauzată de

spargerea furtunului armat care conecta chiuveta la sistemul de apeduct din biroul nr. 11. Ca urmare a curgerii continue a apei până la sosirea angajaților în dimineața zilei de 10 decembrie 2019, au fost afectate mobilierul și echipamentele din birourile situate la etajul II al clădirii, precum și încăperile de la etajul I în care își desfășoară activitatea Direcția asistență socială și protecția familiei din cadrul Consiliului raional Cimișlia.

7. În continuare, reclamanta a susținut că clauza penală prevăzută de contract reprezintă o obligație accesorie asumată de antreprenor pentru garantarea executării corespunzătoare a obligațiilor contractuale, inclusiv sub aspectul calității lucrărilor executate și a materialelor utilizate. Potrivit acesteia, nerespectarea obligațiilor respective atrage răspunderea civilă contractuală a antreprenorului, materializată prin obligarea la repararea prejudiciului cauzat. În acest sens, a solicitat încasarea sumei totale de 185883,62 lei, constituită din cheltuielile suportate pentru efectuarea lucrărilor de reparație a încăperilor Direcției Asistență Socială și Protecția Familiei Cimișlia, în cuantum de 174 383,62 lei, și costul serviciilor de reparație a serverului acestei instituții, în sumă de 11 500 lei.

8. De asemenea, a arătat că, în vederea soluționării amiabile a litigiului și asigurării continuității activității instituției afectate, la 25 februarie 2020 a încheiat cu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Cimișlia o tranzacție de împăcare, în temeiul căreia a achitat suma de 185 883,62 lei pentru efectuarea lucrărilor de reparație necesare, întrucât, în lipsa acestora, instituția nu își putea desfășura activitatea de deservire a cetățenilor.

9. De altfel, reclamanta a enunțat că, la 18 septembrie 2020, a remis pârâtei o somație prin care a solicitat repararea prejudiciului cauzat, cu respectarea prevederilor pct. 12.1 și 12.9 din contract, potrivit cărora litigiile dintre părți urmează a fi soluționate pe cale amiabilă, iar în cazul nesoluționării acestora în termen de 30 de zile calendaristice de la înaintarea pretenției, litigiul poate fi deferit instanței de judecată.

10. Potrivit susținerilor reclamantei, corespondența a fost restituită cu mențiunea „nereclamat”, motiv pentru care somația a fost expediată repetat, fiind acordat un termen de 10 zile pentru repararea prejudiciului în cuantum de 185 883,62 lei.

11. În aceste circumstanțe, IP Agenția Servicii Publice a solicitat încasarea de la „Cons Art Engineering” S.R.L. a sumei de 185 883,62 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin executarea necalitativă a lucrărilor de reparație, care, în opinia sa, a determinat inundarea încăperilor Direcției Asistență Socială și Protecția Familiei Cimișlia, precum și compensarea cheltuielilor judiciare aferente examinării cauzei.

12. Prin hotărârea din 21 octombrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de IP Agenția Servicii Publice.

13. La 31 octombrie 2022, IP Agenția Servicii Publice, a declarat apel, iar la 22 iunie 2023 a prezentat cererea de apel motivată împotriva hotărârii din

21 octombrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea acesteia.

14. Prin decizia din 21 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis cererea de apel depusă de IP Agenția Servicii Publice.

S-a casat integral hotărârea din 21 octombrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de IP Agenția Servicii Publice.

S-a încasat de la „Cons Art Engineering” S.R.L. în beneficiul IP Agenția Servicii Publice suma de 185 883,62 de lei cu titlu de prejudiciu material și taxa de stat în sumă de 5575 de lei.

15. Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău a reținut că prima instanță a soluționat eronat litigiul, fără a aprecia în mod complet circumstanțele de fapt și probele administrate.

16. În urma examinării contractului de antrepriză nr. 768 din 25 aprilie 2018, a procesului-verbal de recepție finală din 24 octombrie 2018, a actelor de constatare a inundației din 10 și 16 decembrie 2019, a actului de examinare a furtunului avariat, a tranzacției de împăcare din 25 februarie 2020 și a devizului de cheltuieli privind remedierea prejudiciului, instanța de apel a stabilit că prejudiciul reclamat a fost cauzat de ruperea furtunului instalat în cadrul lucrărilor executate de „Cons Art Engineering” S.R.L., defect survenit în perioada de garanție a lucrărilor.

17. Curtea de Apel Chișinău a constatat că, potrivit art. 958 alin. (3) și art. 959 alin. (3) din Codul civil, recepționarea lucrării fără obiecții nu exclude răspunderea antreprenorului pentru vicii ascunse, iar conform art. 34 din Legea privind calitatea în construcții, precum și pct. 10.1–10.3, pct. 11.1 și pct. 12.7 din contract, antreprenorul răspunde pentru calitatea materialelor utilizate și este obligat să remedieze pe cheltuiala proprie defecțiunile apărute în perioada de garanție.

18. Instanța de apel a mai reținut că beneficiarul și-a executat obligațiile contractuale prin recepționarea lucrărilor și achitarea prețului convenit, astfel încât nu putea fi exonerată răspunderea antreprenorului pentru prejudiciul cauzat.

19. În consecință, Curtea de Apel Chișinău a concluzionat că sunt întrunite condițiile răspunderii contractuale a părâtei, iar prejudiciul material în sumă de 185 883,62 lei este confirmat prin probele dosarului, motiv pentru care a admis apelul, a casat hotărârea primei instanțe și a admis cererea de chemare în judecată.

20. La 25 iulie 2024, „Cons Art Engineering” S.R.L. a declarat recurs împotriva deciziei din 21 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și menținerea hotărârii instanței de fond, sau remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

21. În susținerea recursului, „Cons Art Engineering” S.R.L. a invocat că decizia din 21 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău este ilegală, întrucât a fost pronunțată cu încălcarea principiului forței obligatorii a contractului, a

dreptului la un proces echitabil și prin aprecierea arbitrară a probelor administrate în cauză.

22. Recurenta a susținut că instanța de apel a ignorat clauzele contractuale prevăzute la pct. 10.3, 12.2 și 12.4 din contractul de antrepriză, potrivit cărora beneficiarul era obligat să notifice antreprenorul despre deficiențele constatate în termen de 5 zile lucrătoare de la depistarea acestora și să confirme existența viciilor printr-un certificat emis de o organizație independentă, neutră și autorizată. Or, deși incidentul a fost constatat la 10 decembrie 2019, notificarea a fost expediată abia la 18 septembrie 2020, după expirarea termenului contractual, fapt care, în opinia recurente, decădea beneficiarul din dreptul de a pretinde remedierea prejudiciului.

23. Totodată, recurenta a invocat aplicarea eronată a art. 514, art. 572 alin. (2), art. 668 alin. (1) și art. 959 din Codul civil în redacția aplicabilă raportului juridic litigios, susținând că părțile sunt obligate să respecte nu doar obligațiile principale, ci și mecanismele contractuale convenite pentru constatarea și notificarea viciilor, iar Curtea de Apel a nesocotit aceste prevederi și jurisprudența Curții Supreme de Justiție privind principiul pacta sunt servanda.

24. De asemenea, „Cons Art Engineering” S.R.L. a susținut că decizia contestată nu este suficient motivată, deoarece instanța de apel nu a răspuns argumentelor esențiale formulate în referință, inclusiv celor referitoare la nerespectarea procedurii contractuale de notificare a pretinselor vicii, imposibilitatea stabilirii obiective a cauzelor incidentului și lipsa probelor privind vinovăția antreprenorului. În opinia recurente, instanța de apel s-a limitat la preluarea argumentelor apelantei, fără a examina și combate considerentele hotărârii primei instanțe și apărările formulate de partea adversă.

25. Recurenta a mai susținut că concluziile Curții de Apel Chișinău privind existența unei executări necorespunzătoare a lucrărilor și utilizarea unor materiale necalitative nu se întemeiază pe probe pertinente și concludente. În acest sens, a arătat că toate actele invocate de reclamantă pentru a demonstra cauza inundației și întinderea prejudiciului au fost întocmite exclusiv de angajații acesteia, fără participarea antreprenorului și fără implicarea unui expert tehnic independent.

26. Potrivit recurente, niciunul dintre actele de constatare nu stabilește cauzele concrete ale ruperii furtunului, existența unei deficiențe de execuție, legătura causală dintre lucrările efectuate și prejudiciul produs sau vinovăția antreprenorului, aspecte care puteau fi demonstrate doar printr-o expertiză tehnică de specialitate. Totodată, aceasta a invocat că prejudiciul pretins nu a fost probat corespunzător, fiind susținut doar prin acte interne și un deviz întocmit de reprezentanții reclamantei.

27. În consecință, recurenta a susținut că decizia Curții de Apel Chișinău se bazează pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor și contravine practicii judiciare uniforme a Curții Supreme de Justiție, solicitând casarea acesteia și

menținerea hotărârii primei instanțe prin care acțiunea a fost respinsă în temeiul art.432 alin.(1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă.

28. Prin referința depusă la 28 noiembrie 2024, IP Agenția Servicii Publice a solicitat respingerea recursului declarat de „Cons Art Engineering” S.R.L. și menținerea în vigoare a actului judecătoresc de dispoziție contestat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

29. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

30. Art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

31. Art. 433 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.”

32. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

33. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

34. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că „Cons Art Engineering” S.R.L. s-a conformat dispozițiilor art. 434 alin.(1) din Codul de procedură civilă, și a depus în termen recursul la 25 iulie 2024. Or, decizia Curții de Apel Chișinău

a fost pronunțată la 21 martie 2024 și notificată recurentei, prin intermediul poștei electronice la 10 iunie 2024 (f.d.47, Vol.II).

35. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit.a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă (a se vedea pct.30).

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

37. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

39. Din analiza recursului declarat rezultă că „Cons Art Engineering” S.R.L. a invocat temei de admisibilitate prevederile art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă (a se vedea pct. 27).

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că motivele de casare, invocate în recursul depus de „Cons Art Engineering” S.R.L. nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă, întrucât interpretarea legii realizată prin hotărârea contestată nu contravine jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție și nici nu s-a constatat că decizia contestată ar fi arbitrară.

41. La acest capitol, sub aspectul temeiului prevăzut la art. 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că recursul este admis numai în situația în care, se constată că interpretarea legii realizată de instanța inferioară contravine jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, respectiv atunci când instanța de apel a aplicat dispozițiile legale într-un mod diferit de cel statuat în mod constant prin hotărâri irevocabile ale instanței supreme, iar această abatere a avut o influență determinantă asupra soluției pronunțate în cauză.

42. Recurentul nu a demonstrat existența unei contradicții între soluția instanței de apel și jurisprudența uniformă a Curții Supreme de Justiție. Iar, în lipsa unor hotărâri anterioare ale Curții Supreme de Justiție care să statueze în mod diferit asupra normelor aplicabile cauzei și să fie puse în contradicție cu decizia atacată, motivul de recurs invocat nu poate fi reținut.

43. Astfel, admisibilitatea recursului pe baza art. 432 alin. (1) lit. a) nu este justificată, iar continuarea procedurii de recurs ar conduce la o utilizare excesivă și nejustificată a căii de atac, afectând principiul stabilității și predictibilității actului de justiție.

44. De altfel, verificând legalitatea și temeinicia deciziei contestate prin prisma argumentelor recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție nu a stabilit că soluția instanței de apel este contrară legii sau că ar fi întemeiată pe o apreciere nerezonabilă a probelor. Dimpotrivă, decizia contestată a fost emisă cu respectarea prevederilor legale, fiind rezultatul unei cercetări multiaspectuale, complete, nepărtinitoare și nemijlocite a tuturor probelor administrate, examinate în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

45. Totodată, sub aspectul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, se constată că soluția instanței de apel corespunde principiului securității raporturilor juridice și exigenței previzibilității jurisprudenței, consacrate în cauzele *Brumărescu contra României* și *Beian contra României*, în care Curtea a statuat că doar existența unor contradicții profunde și persistente la nivel național poate încălca dreptul la un proces echitabil. Or, în prezenta cauză nu s-au identificat asemenea divergențe, iar hotărârea atacată se înscrie în linia unei practici judiciare coerente și unitare.

46. Aici, instanța de recurs notează că constatările indicate în actele judecătorești al Curții Supreme de Justiție, emise în cauzele nr. 2rac-222/22 din 10 aprilie 2024, nr. 2rac-200/21 din 27 octombrie 2021, nr. 2rac-569/14 din 10 decembrie 2014, nr. 3ra-183/23 din 10 iulie 2024, nr. 3ra-527/23 din 26 iunie 2024, nr. 2ra-412/23 din 05 iunie 2024, nr. 3ra-873/24 din 05 iulie 2024, nr. 2rac-101/23 din 05 iunie 2024, nr. 2ra-902/23 din 10 aprilie 2024, invocate de „Cons Art Engineering” S.R.L. cu titlu de practică judiciară, sunt distincte de prezentul litigiu, în partea circumstanțelor, temeiurilor de fapt și de drept aplicabile, respectiv nu pot fi reținute drept cauze similare în scopul emiterii unei soluții identice.

47. De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că eventualitatea unor divergențe de jurisprudență este inerentă în mod normal oricărui sistem judiciar care se bazează pe un ansamblu de instanțe de fond având competență teritorială. Astfel de divergențe pot apărea și în cadrul aceleiași instanțe, iar acest lucru nu se poate considera în sine contrar Convenției (*Santos Pinto v. Portugalia*, din 20 mai 2008, pct. 41; și *Parohia Greco-Catolică Lupeni și alții v. România (MC)*, pct. 116 (b)).

48. În ceea ce privește susținerea recurenței potrivit căreia hotărârea instanței de apel ar fi arbitrară, în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs reține că nu orice dezacord cu soluția instanței ierarhic inferioare echivalează cu o încălcare a principiilor de drept sau cu o hotărâre arbitrară.

49. Din punct de vedere jurisprudențial, noțiunea de „hotărâre arbitrară” trebuie înțeleasă în lumina interpretărilor date de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

50. Astfel, în cauza *Bochan v. Ucraina* (nr. 2), 5 februarie 2015, § 62, Curtea a reținut că o decizie judecătorească este arbitrară dacă nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nicio legătură logică între faptele litigiului, norma juridică aplicabilă și soluția adoptată. În plus, în cauza *Ballıktaş Bingöllü v. Turcia*, 22 iunie 2021, § 75, s-a subliniat că o hotărâre este afectată de o „eroare vădită” atunci când conține o eroare de drept sau de fapt atât de gravă încât niciun judecător rezonabil nu ar fi putut să o comită și care are potențialul de a compromite echitatea procesului.

51. Aplicând aceste repere la cauza dedusă judecătii, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că hotărârea instanței de apel a fost pronunțată în temeiul probelor legal administrate și al unei interpretări conforme a normelor legale incidente. Hotărârea contestată nu este lipsită de fundament juridic, iar raționamentele instanței de apel sunt clare și coerente, reflectând o legătură directă între situația de fapt și dispozițiile legale aplicabile.

52. Referitor la susținerea privind pretinsa apreciere vădit nerezonabilă a probelor, instanța de recurs constată că nu a fost demonstrată existența unei erori evidente de evaluare a materialului probator, care să fi fost determinantă pentru soluția adoptată. O simplă divergență în interpretarea probelor nu este suficientă pentru a atrage incidența art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

53. Prin urmare, nu se poate reține caracterul arbitrar al hotărârii, întrucât nu s-a dovedit o abatere evidentă de la dreptul intern, nici o nefundamentare juridică, astfel cum impune art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, coroborat cu jurisprudența CtEDO.

54. Respectiv, întrucât, potrivit art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, o eroare în aprecierea probelor poate atrage admiterea recursului doar dacă este vădită, inexplicabilă rațional pentru un profesionist și determinantă pentru soluția pronunțată, iar în speță recurenta nu a demonstrat aceste elemente și nu a prezentat argumente sau probe concludente privind caracterul arbitrar al deciziei Curții de Apel Chișinău, care a fost întemeiată pe probele administrate și interpretarea corectă a normelor legale, rezultă că cererea de recurs este nefondată.

55. În context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, motivele invocate în cererea de recurs sunt similare celor invocate în cadrul judecării anterioare a cauzei, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat corespunzător cu respectarea prevederilor legale.

56. Decizia din 21 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău nu poate fi considerată arbitrară, întrucât instanța de apel a motivat suficient soluția

adoptată, a apreciat în ansamblu probele administrate și a aplicat corect prevederile art. 958 alin. (3) și art. 959 alin. (3) din Codul civil, art. 34 din Legea nr. 721/1996 privind calitatea în construcții, precum și clauzele contractuale referitoare la garanția lucrărilor și răspunderea antreprenorului pentru calitatea materialelor utilizate și viciile ascunse ale lucrărilor executate. În urma evaluării probelor dosarului, instanța de apel a constatat că prejudiciul reclamat a fost cauzat de ruperea furtunului instalat de „Cons Art Engineering” S.R.L. în cadrul lucrărilor executate, defect produs în perioada de garanție, reținând astfel răspunderea contractuală a antreprenorului.

57. Astfel, susținerile recurente privind lipsa probelor, inexistența legăturii cauzale, neefectuarea unei expertize și pretinsa insuficiență a motivării deciziei exprimă doar dezacordul acesteia cu concluziile Curții de Apel Chișinău și nu relevă vicii de legalitate sau de fond care să justifice casarea hotărârii, în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

58. Prin urmare, dezacordul recurente cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

59. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

60. În contextul prevederilor art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în cazul invocării inclusiv în recurs de către recurent a temeiurilor conținute la art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică sub aspectul dat temeiurile recursului.

61. La acest aspect, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, statuează că, dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p. 38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45). Procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991).

62. Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de „Cons Art Engineering” S.R.L., nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură

civilă și drept urmare prin prisma art. 433 alin. (1) lit. f), urmează a fi considerat inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat.

63. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Cons Art Engineering” împotriva deciziei din 21 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Diana Stănilă

Judecători

Elena Croitor

Ion Munteanu